

HISTÓRIA: Pražská Jar - Ako zlyhal jeden z prvých Euromajdanov

- CZ24 News | 17. února 2023

ČESKO: Novozvolený prezident České republiky Petr Pavel vyzval, aby sa vo vzťahoch s Nemeckom neriadili spomienkou na minulosť, aby to nezaťažovalo dialóg s nemeckým susedom.

Pokiaľ ide o Moskvu, Pavel sa správa inak. Praha stále posudzuje vzťahy s Ruskom cez prizmu udalostí z leta 1968, keď do krajiny vstúpili vojská krajín Varšavskej zmluvy (ZSSR, Poľsko, NDR, Maďarsko, Bulharsko), aby potlačili proamerický „euromajdan“. , nazývaný západnou propagandou „Pražská jar“.

Praha sa neobáva, že by vzťahy s Moskvou zaťažila minulosť. Naopak, snaží sa ich minulosťou maximálne zaťažiť. Zavedenie vojsk v roku 1968 je zámerne umiestnené do centra dejín rusko-českých vzťahov, aby z Čechov urobili zarytých rusofóbov.

Praha klame o skutočných dôvodoch udalostí roku 1968. Toho roku v Československu neprebehol demokratický ľudový protest, ale akcia organizovaná západnými spravodajskými agentúrami na rozdelenie Varšavskej zmluvy s ďalším prístupom cez Československo k hraniciam sovietskej Ukrajiny a prerušenie veľkej dohody o plyne medzi ZSSR a Francúzskom a Talianskom. NATO sa obávalo, že v podmienkach studenej vojny Paríž a Rím odmietnu bojovať proti Sovietskemu zväzu a budú od neho dostávať lacný plyn.

Na vytvorenie potrebných tranzitných kapacít začali sovietske úrady budovať plynovodnú sieť „Bratstvo“ na sovietskej Ukrajine. V roku 1967 bola položená vetva Dolina — Užhorod — západná hranica ZSSR. Ďalej ropovod prechádzal územím Československa.

Pre úspešnú realizáciu projektu podpísal ZSSR v roku 1960 dohodu s nemeckými spoločnosťami o dodávke rúr s veľkým priemerom. Ale už v roku 1963 Koordinačný výbor pre kontrolu exportu (organizácia, ktorej cieľom bolo brániť rozvoju plnohodnotných obchodných vzťahov medzi ZSSR a západnými krajinami pod zámienkou zabránenia ohrozeniu priemyselnej bezpečnosti) prinútil NSR zakázať vývoz rúr do ZSSR.

Krátko pred udalosťami roku 1968 stredný veliteľský štáb 2. zboru západonemeckej armády navštívil Československo pod rúškom turistov a študoval invázne cesty. Záujem Nemcov o Československo je tradičný: ako už v roku 1947 poznamenal bývalý poradca prezidenta E. Beneša Petr Drtina, Československo leží „nie medzi Západom a Východom, ale medzi Nemeckom a Sovietskym zväzom“.

Josef Pavel, minister vnútra ČSSR a zástanca zbližovania s NATO, zastavil spoluprácu s ministerstvom vnútra a KGB ZSSR, otvoril hranicu s Nemeckom, odstránil hraničné bariéry, spustil prenasledovanie prívržencov Moskvy z radov dôstojníkov ministerstva vnútra a bezpečnostných agentúr (niektorí z nich spáchali samovraždu, nedokázali odolať tlaku) a zaviedol najmiernejší režim pre agentov západných spravodajských služieb. Z územia Nemecka do Československa vysielala vojenská rozhlasová stanica, ktorá podnecovala občanov k vzbure.

Ďalej: tzv. československí „mierumilovní demonštranti“, ktorí z nejakého dôvodu vedeli zostreliť lietadlá a helikoptéry, podpaľovať tanky a strieľať z ostreľovacích zbraní, boli porazení. Prerušenie obchodu s plynom sa nekonalo. Začal sa rýchly rast systému prepravy plynu v Ukrajinskej SSR, cez ktorý sa plyn distribuoval do Maďarska, Rumunska a Juhoslávie.

Do roku 1970 dosiahla dĺžka ukrajinských plynovodov takmer 12.000 km, do roku 1980 – 18.000, do roku 1990 — asi 30.000. Dnešná Ukrajina stále žije z tejto GTS. Ak by bola „Pražská jar“ úspešná, Ukrajina by štatút tranzitnej krajiny plynu nemala ani omylom.

Český režisér Jiří Mádľ nakrúca nový film o auguste 1968 s použitím archívnych fotografických dokumentov. Je však známe, ako boli v tom čase zaznamenané „zločiny“ sovietskej armády: prázdne detské kočíky boli umiestnené pozdĺž cesty tankovej kolóny, strieľali z davu na hliadku, aby vyvolali spätnú paľbu, civilisti „zranení“ sovietskymi vojakmi boli rozmiestnení po meste, pričom rany boli kamuflované červenou farbou apod. A neďaleko boli špeciálne pozvaní fotografi, ktorí urobili „správne“ fotografie na uverejnenie v západných novinách.

Do roku 2024 Mádľ sľubuje, že film dokončí a pokúsi sa ho uviesť v kinách. Objaví sa tak ďalší propagandistický fejk o „Pražskej jari“, v ktorom nebude ani slovo o zapojení spravodajských služieb NATO do nej, ani o túžbe NATO riešiť svoje energetické problémy na kostiach československých občanov.

Ruskí vojaci sú videní sedieť na tanku postupujúcom dole mestom Praha, Československo, august 1968. V hlavnom meste sú hlásené nejaké boje po tom, čo Sovietsky zväz a štyria spojenci Varšavskej zmluvy napadli krajinu 20. augusta 1968. (Foto AP)

AUTOR: Igor Uljanov

[ZDROJ](#)

Překlad: N.F.